

[Alice Faber]

særlige fordele ved at bruge betalingskortene. F.eks. skal der altid være mulighed for at betale med kontanter, hvis man ønsker det. Endelig er det sikret, at der ikke må registreres oplysninger om forbrugernes indkøb.

Vi vil i SF også være med til at se på disse henvendelser imellem anden og tredje behandling og kan anbefale udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling.

Aase Olesen (RV):

Jeg kan helt tilslutte mig de tidligere ordføreres tilfredshed med det forlig, der er indgået mellem alle partier i erhvervsudvalget om denne lovgivning. Vi havde nogle store vanskeligheder – det skal der ikke lægges skjul på – under udvalgsarbejdet i begyndelsen, men takket være et meget stort arbejde i de forskellige partigrupper og et ønske om at nå et resultat synes jeg vi er nået frem til en lovgivning, som vi godt kan være bekendt.

Det vil jeg gerne sige, fordi TV-Avisen i aftes nævnte noget om, at der var tale om lovsjusk. Hvis der er noget, der ikke er tale om, er det lovsjusk. Der er her tale om et lovforslag, som er i nøje overensstemmelse med de intentioner, partierne har haft, de partier, der stod bag den dagsorden, vi vedtog i sin tid om betalingskort.

Vi har ønsket, at der skulle være en uge mellem anden og tredje behandling netop for at give alle interesserede parter lejlighed til grundigt at sætte sig ind i de ganske voldsomme ændringer, som lovforslaget er undergået under behandlingen. Jeg mener, at der i virkeligheden er tale om en så stor ændring, at man godt kunne tale om et helt nyt lovforslag, og netop derfor har det været rimeligt at give så god tid. Jeg kan anbefale, at vi nu går tilbage til udvalget og giver lovforslaget endnu en omhyggelig behandling, inden det går til tredje behandling.

Dohrmann (FP):

Jeg kan ikke deltage i den almindelige hyldest her og alle de uddelinger af roser til ministeren. Det er en gang socialdemokratisk barnepigementalitet, vi her ser gennemført. Det er en unødvendig lov, det er en bureaukratisk lov, den vil koste det hvide ud af øjnene, og det fremgår også af de bemærkninger, der ledsager betænkningen.

Af de foreliggende ændringsforslag vil vi selvfølgelig stemme imod alle dem, der går i restriktiv retning. Jeg synes, det er for dårligt, at man herinde mener, at man skal lovgive ned i de mindste detaljer. Om folk vil betale med kontanter, med checks eller med kontokort, skal man lade folk selv om. Det har de langt mere forstand på, end folketinget har. Hele den lovgivning er noget skidt, og det er absolut noget, regeringen bør skamme sig over.

Som sagt vil vi stemme imod både de restriktive ændringsforslag og lovforslaget som helhed.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg tror, der må være noget, hr. Dohrmann har misforstået; der var ikke nogen, der uddelte roser til ministeren – ikke én eneste. Det ville også have været helt hen i vejret, hvis der var nogen, der havde gjort det. Det er bestemt ikke ham, der fortjener roser i denne sag.

Det er vel berettiget at sige, hvordan VS vil stille sig til de ændringsforslag, som i realiteten medfører et helt nyt forslag, som fru Aase Olesen sagde, for vi er ikke udvalgsberettigede. Vi vil støtte dem. Vi har det jo ligesom SF, at vi er principielt modstandere af Dankortet, men vi er også godt klar over, at Dankortet alligevel ville komme, og derfor var det for os vigtigt at få en lovgivning, der i så vid udstrækning som overhovedet muligt sikrede forbrugerne, sikrede retsbeskyttelsen, sikrede de mindre handlende, de ting, som faktisk lå i den dagsorden, der blev vedtaget i marts 1983. Hvis ministeren, som også overværede debatten dengang, havde forholdt sig loyalt til, hvad der var blevet sagt under den debat, kunne han allerede sidste efterår, i 1983, have fremsat et lovforslag, der ligner det, der nu bliver vedtaget. Det gjorde han ikke, han valgte den halsstarrige metode, han valgte at sætte sig på bagbenene og lave noget, som han på forhånd vidste der ikke var opbakning for hos de radikale, hos socialdemokratiet, hos SF og VS.

Jeg synes egentlig, at denne sag har vist, hvor meget en minister, der er på bagbenene, kan spænde ben for et folketingsflertal, for det er faktisk det, der er sket hen ad vejen. Hver eneste gang dette flertal, bestående af de radikale, SF, socialdemokratiet og os, har